

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 1456664) i graficzny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 2433126) dla towarów należących do klas 14 i 34

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji

(Sprawa T-79/12)

(2012/C 109/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cisco Systems, Inc. (San José, Stany Zjednoczone), Messagenet SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i K. Jörgens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2011) 7279 Komisji wersja ostateczna z dnia 7 października 2011 r. (Dz.U. C 341, s. 2) dotyczącej niewyrażania sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji między Microsoft Corporation a Skype Sarl i uznania jej za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.6281) ze względu na naruszenie art. 2 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw lub, ewentualnie art. 296 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez skarżących w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja nie wzbudza żadnych wątpliwości dotyczących jej antykonkurencyjnych efektów horyzontalnych na rynkach przeznaczonych dla konsumentów systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (consumer unified communica-

tions). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że koncentracja prowadzi do powstania udziału w rynku większego niż 80 % najwięzszego możliwego rynku spośród tych rozpatrywanych w decyzji (usługi wideokonferencji na komputerach osobistych z systemem Windows). Połączenie silnego efektu sieciowego osiąganego dzięki największej zainstalowanej bazie użytkowników i pełnej kontroli sprawowanej przez spółkę przejmującą nad systemem operacyjnym Windows oraz innymi związanymi z nim aplikacjami wzmocni pozycję dominującą i pozbawi powstającą spółkę jakiegokolwiek inicjatywy, aby oferować interoperacyjność z konkurencyjnymi produktami.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja bez wątplenia nie doprowadzi do powstania sprzecznych z zasadami konkurencji skumulowanych skutków na rynkach przeznaczonych dla przedsiębiorstw systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (enterprise unified communications). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że ze względu na rosnącą popularność usług typu consumer unified communications korporacyjni klienci chcą się łączyć z klientami za pomocą narzędzi tego typu. Rozszerzając swoją istniejącą bazę klientów korzystających z consumer unified communication, powstająca spółka będzie mogła w większym niż do tej pory stopniu odmawiać interoperacyjności z konkurencyjnymi produktami komunikacyjnymi oraz będzie miała ku temu większą motywację. Efekt zamknięcia rynku będzie wzmocniony posiadana już przez tą spółkę wiodącą/dominującą pozycją na rynkach sąsiadujących, takich jak rynki systemów operacyjnych oraz oprogramowania dla firm takiego jak np. Office i Outlook. W szczególności, zaskarżona decyzja jest niezgodna z praktyką decyzyjną Komisji Europejskiej i Trybunału Sprawiedliwości UE w zakresie znaczenia efektów sieciowych na rynkach IT i potrzeby zapewnienia interoperacyjności w celu zapewnienia konsumentom rzeczywistego wyboru, gdy w grę wchodzi takie efekty sieciowe.

- 3) Zarzut trzeci, pomocniczy, dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wywiązała się z obowiązku dostatecznego uzasadnienia zatwierdzenia koncentracji na pierwszym jej etapie, nie biorąc pod uwagę konieczności zaciągnięcia zobowiązań przez jej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Makhlof przeciwko Radzie

(Sprawa T-82/12)

(2012/C 109/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Makhlof (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci C. Rygaert i G. Karouni)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylenia decyzji 2011/273/WPZiB;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania zgodnie z art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów, które są co do istoty identyczne z podniesionymi w sprawie T-383/11 Makhlouf przeciwko Radzie ⁽¹⁾ lub podobne do nich.

⁽¹⁾ Dz.U. 2011 C 282, s. 30.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2012 r. — Duff Beer przeciwko OHIM — Twentieth Century Fox Film (Duff)

(Sprawa T-87/12)

(2012/C 109/64)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Duff Beer UG (Eschwege, Niemcy) (przedstawiciel: N. Schindler, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Twentieth Century Fox Film Corporation (Los Angeles, Stany Zjednoczone)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 12 grudnia 2011 r. (sprawa R 0456/2011-4) oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 14 stycznia 2011 r. (nr B 1 603 771);
- obciążenie OHIM własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą;
- ewentualnie: zawieszenie postępowania do czasu wydania prawomocnych orzeczeń w przedmiotach: zawisłego przed OHIM wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego nr (sygn. akt 000005227 C) i dokonania przez The Court of Commerce of Brussels unieważnienia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 001341130 (sygn. akt 2009/6122 i 2009/6129).

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Duff” w kolorach czarnym, białym i czerwonym dla towarów i usług z klas 32, 35 i 41 (zgłoszenie nr 8 351 091)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Twentieth Century Fox Film Corporation

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „Duff BEER” (wspólnotowy znak towarowy nr 1 341 130) dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do towarów i usług z klas 32 i 35

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd i naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. c) w związku z zasadą 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95 ze względu na błąd w skorzystaniu z uprawnień dyskrecyjnych w odniesieniu do wniosku skarżącej o zawieszenie postępowania odwoławczego

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Charron Inox i Almet przeciwko Radzie

(Sprawa T-88/12)

(2012/C 109/65)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Charron Inox (Marsylia, Francja) i Almet (Sato-las-et-Bonce, Francja) (przedstawiciel: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem zasadniczym, stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r. jako opartego na niedostatecznych ustaleniach gospodarczych;
- tytułem pomocniczym, stwierdzenie nieważności art. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1331/2011 z dnia 14 grudnia 2011 r., zgodnie z którym nastąpiło ostateczne pobranie tymczasowych ceł antydumpingowych, które zostały już zapłacone, w zakresie, w jakim pobranie to narusza zasadę ochrony uzasadnionego zaufania;
- dalszym tytułem pomocniczym, uznanie odpowiedzialności pozaumownej Unii powstałej wskutek uznania ważności natychmiastowego pobrania ostatecznych ceł antydumpingowych w sytuacji, gdy biorąc pod uwagę materię, należało podać informację o takim pobraniu zainteresowanym podmiotom gospodarczym w rozsądnym terminie, pozwalającym im na podjęcie decyzji gospodarczych z odpowiednim wyprzedzeniem i z poszanowaniem zasady pewności prawa;